

at en reel ligestilling bedre kan tilvejebringes ved de fagretlige instansers og domstolenes fortolkning af det fra overenskomsterne kendte og i loven anvendte udtryk »samme arbejde«.

Ad § 4:

Spørgsmål 4:

Omfatter bestemmelsen i 2. pkt. også krav på godtgørelse? I bekræftende fald ville ministeren ikke finde det mere rimeligt at lade sådanne krav behandle af de almindelige domstole?

Svar:

Bestemmelsen vedrører *kun* krav på godtgørelse, jfr. henvisning til § 3.

Bestemmelsen tager – alene – sigte på lønmodtagere, der ifølge *kollektiv overenskomst* har krav på ligeløn. Ønsker den pågældende at rejse krav *om ligeløn* overfor sin arbejdsgiver, skal dette derfor ske for de fagretlige instanser.

Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt også at lade de fagretlige instanser behandle kravet *om godtgørelse* i tilfælde af afskedigelse, for at den pågældende ikke skal henvende sig til 2 instanser om to sider af samme sag.

Spørgsmål 5:

På hvilke områder griber lovforslaget ind i de kollektive overenskomster?

Svar:

Lovforslaget griber slet ikke ind på overenskomstområder, hvor der både findes bestemmelse om ligeløn og om godtgørelse for usaglig afskedigelse. På overenskomstområder, hvor der findes bestemmelse om ligeløn, men ikke om godtgørelse for usaglig afskedigelse, *supplerer* forslaget § 4 bestemmelserne for det pågældende overenskomstområde. I det tilfælde, at en kollektiv overenskomst ikke måtte medføre krav på ligeløn, vil de pågældende lønmodtagere være dækket af forslaget § 2.

Erling Dinesen.

/ E. Edelberg.